

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

לפני כבוד השופט יעקב שקד

מערערת

עיריית תל-אביב-יפו
ע"י ב"כ עו"ד דוד ששון

נגד

משיבים

1. עו"ד ברוך חכים (הנאמן)
2. יוסף גולדברג (החייב)
3. כונס נכסים רשמי תל אביב

פסק - דין

1

2 לפניי ערעור המערערת על החלטת הנאמן מיום 30.11.23 שדחתה את בקשתה להארכת מועד
3 להגשת תביעת חוב.

4

5

מבוא וטענות הצדדים

6

7 1. במסגרת פש"ר [16343-12-09](#) ניתן ביום 14.2.10 צו כינוס לנכסי החייב. צו הכינוס פורסם
8 ברשומות ביום 4.7.10.

9

10 ביום 3.1.11 הוגשה תביעת החוב מטעם המערערת ולצידה בקשה להארכת מועד
11 להגשתה, בסך 553,962 ש"ח (מתוכן 316 ₪ בדין קדימה) בגין חובות ארנונה, כמפורט בה
12 ובסעיף 6 להודעת הערעור שלפניי. לתביעת החוב צורף תצהיר לתמיכה בבקשה להארכת
13 מועד להגשת תביעת החוב. ביום 27.10.13 הוכרז החייב פושט רגל. ביום 7.11.18 ניתן
14 לחייב הפטר חלוט.

15

16 2. כחמש שנים לאחר מכן, ביום 10.11.23, הגישה המערערת בקשה במסגרת תיק הפש"ר,
17 להורות לנאמן לחלק דיבידנדים. הנאמן נתבקש להגיב לבקשה זו תוך 20 יום. ביום
18 30.11.23 הודיע הנאמן למערערת כי הבקשה להארכת מועד להגשת תביעת החוב נדחתה,
19 מאחר והוגשה באיחור. ההנמקה המרכזית בהחלטתו היא שחלפו למעלה משישה
20 חודשים מאת צו הכינוס ועד הגשת תביעת החוב ולא הוצג כל טעם להארכת המועד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פ"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

3. **בערעור מעלה המערערת סדרת טענות כלפי הנאמן וההחלטה ואלו עיקרן:** הנאמן פעל לחלוקת 50,000 ₪ לנושים בדין קדימה ולא לקח בחשבון את נשיית המערערת; הנאמן וכנ"ר גבו את שכר טרחתם ואגרת השגחה; יתרת הכספים בקופה הינה כ-80,000 ₪; המערערת הייתה מעורבת בהליכי פשיטת הרגל והתייצבה לדיונים; עיתוי הכרעת הנאמן בבקשה להארכת מועד, דהיינו רק לאחר הגשת הבקשה להורות על חלוקת דיבידנד, כמו גם נסיבות הדחייה, מחייבים ביטול ההחלטה, הנגועה בשיקולים זרים; הנאמן טעה בדחיית הבקשה להארכת מועד שכן לפי פסיקת בית המשפט המחוזי, המועד הקובע למניין 6 חודשים להגשת תביעת חוב הינו מיום הפרסום ולא מיום מתן צו הכינוס, ואלה טרם חלפו בעת הגשת תביעת החוב; יש להתחשב במעמדה של המערערת כרשות ציבורית ובהיות החוב בגובה של מאות אלפי שקלים עבור ארנונה, כספים המיועדים לרווחת הציבור.
4. **בתשובה לערעור מעלה הנאמן טענות אלה:** הערעור הוגש באיחור של כחודש ימים ללא בקשה להארכת מועד; ההליך הנכון להשיג על החלטת נאמן בבקשה להארכת מועד להגשת תביעת חוב צריך היה להיות בקשת רשות ערעור ולא ערעור בזכות; לפי הוראת [סעיף 71\(ב\) לפקודת פשיטת הרגל \(נוסח חדש\), תש"ם – 1980](#) (להלן – **הפקודה**) והפסיקה, המועד להגשת תביעת חוב הינו שישה חודשים מיום מתן צו הכינוס, ולא מיום הפרסום, מועד שחלף בעת הגשת תביעת החוב; המערערת הצהירה בתביעת החוב אשר שלה נלווה תצהיר ובקשה להארכת מועד כי ידעה על הצו ביום הפרסום, ובכל מקרה עמדו לה כחודש ומחצה מאז הפרסום ועד חלוף ששת החודשים מאז יום צו הכינוס, אך בחרה להגיש את תביעת החוב רק למעלה מחצי שנה לאחר מכן; לא הוצג בתצהיר האמור כל טעם מיוחד להארכת מועד להגשת תביעת החוב.
- כונס הנכסים הרשמי הותיר את הענין לשיקול דעת בית המשפט.
5. בדיון שהתקיים הוסיפו הצדדים והעלו טענות שונות. הנאמן ציין, לשאלת בית המשפט, כי כלל לא חולק דיבידנד.
- כן ציין כי לא הכריע בבקשה להארכת מועד להגשת תביעת החוב קודם להגשת הבקשה לחלוקת דיבידנד בשל טעות ובהיסח הדעת, והדבר התגלה לו רק לאחר שהמערערת הגישה את בקשתה זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

דין והכרעה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

6. תחילה לטענות המקדמיות.

7. הטענה המקדמית הראשונה של הנאמן היא כי הערעור הוגש באיחור. המערערת הודתה בדיון כי קיבלה את החלטת הנאמן ביום 30.11.23, בעת מצב החירום. כפי שציינה המערערת בהודעתה מיום 1.5.24, במסגרת תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד) (הוראת שעה מס' 2) (תיקון), תשפ"ד - 2023, מצב החירום הוארך עד 31.12.23.

לפי [תקנה 76\(ד\) לתקנות פשיטת הרגל, תשמ"ה - 1985](#) (להלן – **תקנות פשיטת רגל**), על המערערת היה להגיש ערעור על ההחלטה תוך 15 ימים, קרי עד 15.1.14, יום שבת. המערערת הגישה את הערעור ביום שלאחר מכן, 16.1.24, ולפיכך ערעורה הוגש במועד.

8. הטענה המקדמית השנייה נוגעת לסוג ההליך הנכון על פי דין – ערעור ברשות או בזכות. גם בעניין זה אין בידי לקבל את עמדת הנאמן. תקנה 76(ד) לתקנות פשיטת הרגל קובעת כי:

"החליט הכונס הרשמי או הנאמן, לפי העניין, לדחות את הבקשה, רשאי הנושה לערער לבית המשפט על ההחלטה תוך חמישה עשר ימים מיום שהומצאה לנושה".

לפי לשונה של תקנה 76(ד) לתקנות פשיטת הרגל, ערעור על החלטת נאמן בתביעת חוב או בהארכת מועד להגשתה הינו ערעור בזכות.

אציין כי פסק הדין שהוצג על ידי הנאמן בתגובתו כתמיכה לטענה בדבר הצורך הקבלת רשות ערעור (ע"א 21/3932 בוארן נ' **כונס הנכסים הרשמי** (11.8.21)), מתייחס לערעור ברשות על החלטה המוחקת ערעור על הכרעת נאמן שהוגש באיחור ולא על החלטת הנאמן עצמה.

9. ועתה אפנה לגופו של ערעור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פ"ר 37030-01-24 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1

2

10. סעיף 71(ב) לפקודה קובע כך :

3

4 "נושה רשאי להגיש תביעת חוב תוך ששה חודשים מיום מתן צו הכינוס, בדרכים

5 ובאופן שיקבע השר; הכונס הרשמי בתפקידו כנאמן על נכסי החייב, או הנאמן, רשאים,

6 מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה להגשת תביעת חוב של נושה לפרק

7 זמן שיקבעו בהחלטתם, אם שוכנעו כי הנושה לא יכול היה להגיש במועד שנקבע."

8

9 לשונו של סעיף 71(ב) לפקודה ברורה – מנין ששת החודשים הינו מיום צו הכינוס. לשונו

10 איננה אוצרת בתוכה פרשנות אפשרית אחרת. כך עולה גם [מע"א 238/16 האפוטרופוס](#)

11 הכללי נ' קו אופ הריבוע הכחול אגודה לשירותים בע"מ (בפירוק) (10.9.17) (פסקה 66).

12

13 להשקפתי, מועד פרסום צו הכינוס רלבנטי בכל הנוגע לשיקולים למתן הארכת מועד ולא

14 למניין הימים.

15

16 11. חיזוק לדבריי עולה גם [מרע"א 9802/08](#) הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עיריית

17 ירושלים נ' א.ר. מלונות רותם (1994) בע"מ (בפירוק) (21.8.12) (להלן – עניין רותם) בו

18 נקבע בהקשר לסעיף 71(ב) לפקודה:

19

20 "עיון בפסיקת בתי המשפט המחוזיים בסוגית פרשנות סעיף 71(ב) לפקודה

21 מעלה, כי שאלת הטעם המיוחד להארכת מועד מתעוררת פעמים רבות

22 בנסיבות שבהן הנושה המבקש את הארכת המועד לא ידע בפועל על מתן צו

23 הכינוס או צו הפירוק, בטרם חלפה תקופת ששת החודשים מאז ניתן הצו.

24 בנסיבות אלה עולה השאלה האם די בכך שהנושה לא ידע אודות מתן הצו כדי

25 לקבוע שהוא "לא יכול היה" להגיש את תביעת החוב במועד שנקבע לכך, ועל

26 כן מתקיים טעם מיוחד להארכת המועד. שאלה זו משיקה לסוגית חובת

27 הפרסום אודות מתן הצו. סעיף 24 לפקודה קובע, כי יש לפרסם את דבר מתן צו

28 הכינוס ברשומות ובעיתון. הוראה מקבילה לגבי פירוק חברות קבועה בתקנה

29 18(ב) לתקנות הפירוק, שקובעת כי יש לפרסם את מתן צו הפירוק ברשומות

30 ובעיתון (אם כי ניתנת אפשרות לכנ"ר שלא לפרסם כלל הודעה אודות צו

31 הפירוק "אם ימצא זאת לנכון בנסיבות העניין"). בנסיבות אלה מתעוררת

32 השאלה האם פרסום הצו מקים חזקה בדבר ידיעה קונסטרוקטיבית של

33 הנושים אודות נתינתו. היינו, האם די בפרסום כנדרש אודות מתן צו הכינוס או

34 הפירוק ברשומות ובעיתון כדי לשלול מנושה שלא ידע בפועל על מתן הצו את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פ"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1 האפשרות להסתמך על אי-הידיעה הסובייקטיבית שלו כטעם מיוחד להארכת
2 מועד. בהקשר זה חשוב לציין עוד, כי בהתאם לסעיף 71(ב) לפקודה תקופת
3 ששת החודשים להגשת תביעות החוב נמנית החל ממועד מתן הצו ולא ממועד
4 פרסומו בעיתון או ברשומות. סוגיה זו עלולה אף היא לעורר קושי, כאשר קיים
5 פער משמעותי בין שני המועדים" (סעיף 8; ההדגשה איננה במקור).

6
7 12. בענייננו, לא הוכח כל קושי להגיש את תביעת החוב בתוך 6 חודשים ממתן צו הכינוס.
8 בתצהיר עליו חתמה נציגת המערערת (שצורף לתגובת הנאמן) התומך בתביעת החוב
9 ובבקשה להארכת מועד, נכתב כי צו הכינוס ניתן ביום 14.2.10 וביום 4.7.10 פורסם הצו
10 ברשומות (סעיף 3). בסעיף 4 לתצהיר נכתב כי "ביום זה קבלתי את ההודעה בדבר
11 הפש"ר לראשונה". אניח לטובת המערערת כי המצהירה התכוונה לידיעה מעת מועד
12 הפרסום. ביום הפרסום, 4.7.10, עדיין עמדו לרשות המערערת כחודש ומחצה עד חלוף
13 ששת החודשים מיום מתן צו הכינוס.

14
15 למרות זאת, המערערת לא הגישה את תביעת החוב תוך 6 חודשים מיום צו הכינוס
16 (14.8.10), אלא הגישה אותה, בצרוף בקשה להארכת מועד, רק ביום 3.1.11, כחצי שנה
17 לאחר מכן. בתצהיר אין כל טעם להארכת המועד המבוקשת, ולו קלוש. בסעיף 5 לתצהיר
18 נטען באופן סתמי כי יש ליתן למערערת הארכת מועד.

19
20 נוכח האמור, לא שוכנעתי כי "...הנושה לא יכול היה להגישה (את תביעת החוב - י.ש.)
21 במועד שנקבע". כלשון סעיף 71(ב) לפקודה.

22
23 אילו מועד פרסום צו הכינוס היה חל לאחר חלוף שישה חודשים ממועד מתן צו הכינוס
24 ותביעת החוב הייתה מוגשת בסמוך לאחר הפרסום, היה מקום לשקול הארכת מועד, אך
25 זהו אינו המצב בענייננו.

26
27 לכך יש להוסיף את היות המערערת נושה "מקצועית" שבה מחלקה משפטית מיומנת
28 העוסקת בעניינים מעין אלה (השוו: רע"א 8855/14 דבריקו נ' עו"ד שלמה הנדל, נאמן
29 לנכסי החייב אפללו שלום (29.3.15), פסקה 7).

30
31 13. טוענת המערערת כי מחדלי הנאמן באי בחינת תביעת החוב והבקשה להארכת מועד
32 בסמוך להגשתן בשנת 2011 מצדיקים את קבלת ערעורה. איני סבור כך.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1 ראשית, חובות דיוניות של המערערת לחוד וחובות הנאמן בתפקידו לחוד.
2 שנית, אין לי אלא לסמוך על דברי הנאמן כי לא חילק כלל דיבידנד, מה גם שלא הוכח
3 אחרת, כך שהאשמות המערערת בדבר שיקולים זרים חסרות בסיס. טוב עשה ב"כ
4 המערערת בהודיעו בדיון כי הוא "מסתייג מכל הטענות האישיות נגד הנאמן בערעור.."
5 (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 8.4.24, ש' 21).

6
7 14. אשר לטענות המערערת כי לא ייגרם נזק לנושים באשר טרם חולק דיבידנד (טענה
8 שנטענה בהודעת המערערת מיום 1.5.14 וסותרת את טענתה בערעור כי חולק דיבידנד).

9
10 בעניין רותם עמד בית המשפט העליון על תכליות תקופת ששת החודשים הקבועה בסעיף
11 71(ב) לפקודה והשיקולים בהארכת מועד, בציינו כי:

12
13 "אכן, כאשר טרם אירעה התקדמות משמעותית בהליך חדלות הפירעון וטרם
14 נבדקו תביעות החוב, גובש הסדר נושים או חולק דיבידנד לנושים, הרי נראה
15 כי יעילות ההליך והאפשרות לקידומו לא ייפגעו משמעותית, אם בכלל,
16 כתוצאה מקבלת תביעת חוב נוספת. בשלב זה אף אינטרס ההסתמכות של
17 הנושים האחרים, שהגישו את תביעות החוב שלהם במועד, אינו בעל עוצמה
18 רבה במיוחד. ראשית, עצם העובדה שנושה הגיש תביעת חוב במועד אין
19 משמעותה בהכרח כי תביעה זו תתקבל, וודאי לא במלואה. שנית, ניתן להניח
20 כי בקיומו של חריג מפורש הקבוע בחוק, שמאפשר את הארכת המועד להגשת
21 תביעות חוב, יש כדי להשפיע על מידת ההסתמכות הלגיטימית של הנושים
22 שהגישו את תביעות החוב שלהם במועד על עצם חלוף הזמן. ברור, שאין לטעון
23 להסתמכות כאשר טרם נבדקו תביעות החוב. יש לזכור, כי הסכום הכולל של
24 תביעות החוב שהוגשו הינו בגדר נתון ראשוני בלבד. ייתכן שיהא פער גדול בין
25 סכומן של תביעות החוב שהוגשו לבין הסכום שיאושר בסופו של דבר, לאחר
26 בדיקתן (על ידי הנאמן או המפרק).

27
28 מכל מקום, יש לזכור כי אל מול האינטרסים של הנושים שהגישו את תביעות
29 החוב שלהם במהלך תקופת ששת החודשים הקבועה בחוק עומד הנושה
30 המבקש את הארכת המועד, שטוען אף הוא לזכויות מול החייב, ושבדרך כלל
31 לא ידע בפועל אודות צו הכינוס או הפירוק. הנהגת גישה מחמירה כלפי
32 האפשרות למתן ארכה להגשת תביעת החוב תביא לכך שעם סיום הליך חדלות
33 הפירעון בהפטר של החייב, או בחיסול החברה שבפירוק, יאבד הנושה את
34 זכות התביעה שלו. הגישה המחמירה כלפי האפשרות להארכת מועד עלולה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 24-01-37030 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1 להביא, איפוא, למעשה להתיישנות מהותית של זכות התביעה של הנושה ולא
2 רק להתיישנות דיונית. בנסיבות אלה רק אם הליך חדלות הפירעון יבוטל יוכל
3 הנושה לעורר מחדש את תביעתו, וזאת בהנחה שלא תחלוף תקופת ההתיישנות
4 ה"רגילה" להגשת התביעה...בהעדר פגיעה של ממש ביעילות הליך חדלות
5 הפירעון או בקידומו נראה כי נדרשת הצדקה משמעותית כדי לשלול מנושה
6 מעין זה את האפשרות להגיש תביעת חוב" (פסקה 14).

7
8 בענייננו, שני טעמים מצדיקים את דחית עתירת המערערת להארכת מועד:

9
10 ראשית, כאמור, לא היה כל קושי למערערת, נושה מקצועית מיומנת, להגיש את תביעת
11 החוב במעוד, בהינתן שעמד לרשותה כחודש ומחצה לעשות כן מאז ידיעתה בפועל על
12 אודות מועד צו הכינוס.

13
14 שנית, גם אם אתעלם מידיעת המערערת על צו הכינוס כחודש ומחצה טרם חלוף המועד,
15 הרי שממילא, כאמור, לא הוצג בבקשה להארכת מועד ובתצהיר כל טעם – מיוחד או אף
16 טעם כלשהו - ולכן אין צורך לשקול את השיקולים האמורים. אמנם על פי עניין רותם
17 "מן הראוי לפרש את הדרישה לקיומו של טעם מיוחד להארכת מועד, הקבועה בסעיף
18 71(ב) לפקודה, באופן מקל יותר מאשר בהוראות חקיקה אחרות" (פסקה 15), ולכן לו
19 היה מוצג טעם סביר כלשהו מטעם המערערת מדוע איחרה בהגשת תביעת החוב, היה
20 ניתן לשקלו אל מול האינטרסים הנוגדים הקשורים בהקפדה על לוח הזמנים הקבוע
21 בפקודה. אך משלא הוצג טעם כלשהו מטעמה לאיחור, הרי שהמסקנה המתחייבת הינה
22 כי אין כל טעמים, ודאי לא מיוחדים, המצדיקים הארכת מועד שאם לא כן ייעשו מילות
23 המחוקק פלסטר.

24
25 המערערת טענה (בשפה רפה בלבד), כי הינה רשות ציבורית ומדובר בחוב גבוה של מאות
26 אלפי שקלים בגין ארנונה (סעיף 32 להודעת הערעור וסעיף 5 להודעה מיום 1.5.24). אין
27 הדבר יכול לשמש כטעמים המצדיקים הארכת מועד לכשעצמם – לא בעניין מעמדה
28 הציבורי של המערערת (עניין רותם, סעיף 19) ואף לא בעניין גובה החוב (ראו פש"ר (מחוזי
29 מר') 28033-03-10 נטוויז יישומים בע"מ נ' כונס נכסים רשמי תל אביב (4.1.16); בש"א
30 (מחוזי י-ם) 4056/08 י.כ תעשיות לימינציה בע"מ נ' עו"ד צור יהודה – בתפקידו כנאמן
31 על נכסי החייב (15.1.09)).

32
33 15. לא נעלמה מעיני החלטת בית המשפט המחוזי בפש"ר (מחוזי ת"א) 1943/02 השטיח
34 המעופף בע"מ נ' רו"ח ישראל פניני בתפקידו כמפרק חברת פליי פור לס בע"מ (9.4.08)
35 (להלן – עניין השטיח המעופף) ופסיקת בתי משפט מחוזיים אחרים אשר נזכרו בה, לפיה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 37030-01-24 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1 המועד הקובע למניין הימים להגשת תביעת חוב הינו יום הפרסום ברשומות ולא יום מתן
2 צו הכינוס.

3 מעבר לכך שבכל הכבוד פסיקה זו אינה מחייבת את אותה ערכאה, יש ליתן את הדעת
4 לרציונל שהונח בבסיס אותה החלטה והוא זה הקובע אף בעניין דנא, שהינו מועד ידיעת
5 הנושה אודות מתן צו הכינוס. בעניין **השטיח המעופף** לא הוכח כי הנושה ידע על מתן צו
6 הפירוק ולכן יוחסה לו ידיעה קונסטרוקטיבית למצער מתאריך הפרסום. לעומת זאת,
7 כאשר ידע הנושה על צו הכינוס, נקבע בעניין **רותם** כי:

8
9 **"סיכומו של דבר, כאשר נושה ידע בפועל אודות מתן צו הפירוק או הכינוס –**
10 **בין משום שנשלחה לו הודעה על ידי החייב, הנאמן או המפרק ובין מכל מקור**
11 **אחר – הוא יתקשה מאוד להוכיח כי "לא יכול היה" להגיש את תביעת החוב**
12 **במועד, וכי על כן מתקיים לגביו טעם מיוחד המצדיק הארכת מועד."** (פסקה
13 18).

14
15 קביעה זו צוטטה בהסכמה ברע"א 3010/18 עביד נ' יניב אינסל עו"ד (7.10.18) (פסקה
16 11).

17
18 מכאן מתחייבת המסקנה כי כאשר יש ידיעה בפועל אודות צו הכינוס, במועד אשר
19 מאפשר הגשת תביעת חוב תוך שישה חודשים מיום מתן צו כינוס, ולא מוצג טעם
20 לאיחור, ודאי לא טעם מיוחד, כבענייננו, אין כל הצדקה להעניק הארכת מועד.

21
22 16. למעלה מהצורך אציין כי ניתן למצוא תימוכין לכך שמניין הימים הינו מיום צו הכינוס
23 גם בהתנהלות המערערת, שהרי אם לשיטתה המועד הקובע להגשת תביעת חוב הינו
24 שישה חודשים מיום מתן צו הפרסום, מדוע ביקשה הארכת מועד? אין זאת, אלא
25 שהמערערת ידעה כי תביעת החוב מוגשת באיחור וביקשה להסתמך על יום הפרסום
26 כ"טעם מיוחד" להצדקת איחורה, טעם שאינו עומד לה, משהיה בידה להגיש את תביעת
27 החוב על פי המועד הקובע בסעיף 71(ב) לפקודה.

28
29 17. לפיכך, הערעור נדחה. המערערת תשלם לנאמן הוצאות הערעור בסך 10,000 ₪.

30
31 פסק דין זה נחתם בשנית, שכן בנוסחו הקודם סומן בטעות כאסור בפרסום.
32 ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ד, 02 מאי 2024, בהעדר הצדדים.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פס"ר 37030-01-24 עיריית תל-אביב-יפו נ' חכים ואח'

1 יעקב שקד

2

יעקב שקד, שופט

3

4

5

6